

FRITT Premium Gives bort med kungspång och omslag. 854 Main St. Winnipeg.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA

Svenska Canada-Tidningen

FRITT Premium Gives bort med kungspång och omslag. 854 Main St. Winnipeg.

ARG. (YEAR) 28.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 1 JULI 1920.

LÖSNUMMER 5 CENTS.

No. 27

Politisk veckorevy för Canadas folk.

Franchise-billen är nu antagen sedan dock flera amendments blivit nedröstade.

Få tjugo cents per bushel.

Underhuset fick förliden tisdag lysa till Sir Herbert Ames, finansminister för nationernas förbund. Han påstod, att lian ej längre var en dröm utan en verklighet samt att Canada gjorde klokt uti att förena sig med den. Han sade vidare, att dess motstånd var oönskvärdt samt att den övervunnit många svårigheter. Han erkände visserligen, att det ännu fanns många svårigheter att övervinna (trolden tänkte han på fallet Persien, som lian ej kunde lösa) men han för sin del trodde på det framtidiga.

Fyra billar rörande pensioner samt rekommenderade av den speciella kommittén antogs förliden onsdag av underhuset. Billen rörande pensioner mötte en del motstånd. De andra billarna rörde sjöförsäkring för hemkomna soldater samt pensioner för milisen och den beridna polisen.

Samma dag bildades en komité för att begrunda amendment till Indian Act. Amendmentet gick ut på att tvinga indianerna att sända sina barn till skolan samt ge dem rösträtt. Mot detta förslag gjordes flera invändningar och Mr Mackenzie King föreslog att frågan uppskjöts till nästa session. Billen erhöi dock 77 röster mot 55.

Frågan om ökad ersättning åt parlamentarierna kom förliden onsdag på tal. Detta rönte stort motstånd. Sir Robert Borden hade redan förut meddelat, att regeringen på sin caucus droppat denna fråga. Däremot hade regeringen förordat vetoakt mot samt hjält på skeppsvärdnad. Man hade visligt sagt sig för att diskutera sjöförsäkring samt ledarskapet av partiet.

Förslaget om hjälp för skeppsvärdnad fick i torsdags en varm förtroende från Thomas Wilson, som nyligen återkommit från Frankrike och som förklarade, att Frankrike komme att ordra fartyg för milliontals dollars, om blott våra skeppsvärde kunde byggas. Andra liberaler förordade dock förslaget. Billen väntar nu sin tredje läsning.

Sjömilitärens ansökan på \$1,700,000 i lördags rönt starkt motstånd både från liberalerna och agrarnas sida. Wm. Duff Fergusson, att man skulle tillbakavisa England, såvitt allstundt Canada ej hade råd att mottaga den, ty den var förbunden med stora utgifter. Debatten skjuttes upp till nästa dag.

Regeringens sätt att sköta järnvägsfrågan utsattes i fredags för stark kritik och dess beräkningar möttes med stort motstånd. F. S. Cahill förklarade, att regeringen av Canadian National Ry. blott mottagit en hausa gammalt skatt, och ej den skilpering, som den skulle ha. Järnvägsmästare Reid förordade kötsch av järnvägarna så gott han kunde.

Frågan om veteranernas våra eller icke vara diskuteras i torsdags. Hon. Arthur Meighen påstod, att om Canada uppläggde sin vetkontroll och om uppkopparna från Europa komme, så bleve farmaren tvungen att sälja till underpris. Mr Crears invändning var, att de skulle kunna köpa till en billigare pris.

Lutheranerna fatta viktiga beslut.

Resultatet av Augustana synodens 61:a årsmöte i Jamestown, N. Y. vilket vi förut omnämndt, är i kortfattat följande:

Av synodens präst är G. A. Brandells rapport framgår, att det engelska språket alltmer uttränges det svenska inom församlingarna i synoden.

Augustana college och Teologiska seminariet kommer att få fyra nya byggnader uppförda i sitt område i Rock Island, Ill. Detta blev synodens beslut efter en längre debatt. De nya byggnaderna bli: Seminarium för \$200,000, vetenskapssal för \$150,000 och ett annat liknande för kvinnor kostande \$150,000. Av dessa blir seminariebyggnaden en tillökning. De övriga tre byggnaderna komma att ersätta äldre och otillräckliga.

Större prästkräft råder nu inom synoden än förut. Många församlingar äro utan präster, och utskärfna för att kunna anskaffa sådana äro i stort. Blott elva präster blevo invidiga till sitt embede vid detta möte. Av dessa äro blott tre födda här i landet, de övriga i Sverige. Fler födda här i landet föredras, då engelska språket mera allmänt skall användas.

För två år sedan studerade 70 teologer vid Augustana teologiska seminariet. I år är antalet studerande för prästembetet endast 45. Endast inom Illinoiskonferensen behövs 30 pastorer för att fylla vakanserna.

Ny regeringsskandal

James Murdock anklagar både regeringen samt den ordförande för Board of Commerce.

VAD BLIR VÄL FÖLJDEN?

James Murdock, arbetskommissionär i Canadas handelsnämnd, inlämnade i torsdags sin resignation till premiärministern. Detta lämnar nämnden utan en kommissionär samt kommer kanske att betyda att den sanna måste upplösas, i det att domare H. A. Robson samt W. F. O'Connor, K. C. också lämnat.

I sitt brev gör Murdock grava anklagelser emot domare Robson, som var nämndens ordförande till sistidne april. Han citerar ett brev till Robson från J. B. Hugg, rådgivare åt Crescent Creamery Co., rörande nämndens undersökningar av denna firma.

Uttryckande sin besvikelse över, att nämnden ej tillåtit att utföra vad den var tillstelt att utföra, säger han därom: "Jag är övertygad om, att majoriteten av det kabinet, av vilket ni är ledare, ej äro och ej ha varit i synnerhet med förordningarna och avskriften hos Board of Commerce Act samt the Combines and Fair Prices Act."

Vidare förklarar han, att kabinettet alltid sökt förmåna nämndens effektivitet; att Robson var en ordförande i synnerhet med förordningarna samt underordnade av de höga priserna; att nämnden var ett dyrbart skämt under tiden för folks bekostnad och vidare att Huggs brev till Robson föranledde denne att resignera.

I brevet säger Murdock vidare: "Jag är fortfarande vice president för the Brotherhood of Railway Trainmen of America. Jag fick ledigt från denna post på östlandet tid, då arbetarna i denna nämnd. Som en arbetarnas representant yrkar jag på, att folket får direkt aktion och det var detta vi ej kunde få. Regeringen har hindrat oss i våra strävanden att gå efter profitor."

Domare Robson & sin sida förklarar, att Murdocks attack på honom är inspirerad av personlig illvilja samt att den är grammatiska avsländning. Men de dramatiska avsländningarna som gjorts av Murdock med hänyn till nämnden, regeringens förhållande till nämnden och Robsons ställning, komma att diskuteras i underhuset samt bli föremål för omröstning. Det är oppositionens avsikt att antingen anjuna underhuset för att diskutera frågan samt begära en parlamentarisk kommittéundersökning eller också att bringa frågan till ministären emot administrationen.

STATSHJÄLP FÖR FISKE.

Sveriges jordbruksminister uppkarades nyl av en deputation av fiskare från västkusten jämte ett antal riksdagsmän från landsdelen i fråga. Deputationen, vars talan fördes av byråchefen i landbruksstyrelsen, dr. K. A. Andersson, framförde västkustfiskarnas ekonomiska bekymmer samt begärde särskilt att få veta hur regeringen skulle ställa sig till en framställning från fiskarna om statsbjud för långsättande av fiske vid Island i syfte att göra importen av fisk därifrån till Sverige övertidig.

Jordbruksministern meddelade i sitt svar att regeringen inlett kundliga åtgärder i saken utan riksdagens medverkan och betecknade ifrågasatt användning av arbetslöshetsanslaget för det framförda önskemålets främjande såsom en ofrånkomlig väg.

Sannolikt kommer deputationens framställning att göras till föremål för en saken utan riksdagens medverkan eller efter framställning därom direkt från fiskarehåll.

Ett folks nationella, intellektuella och etiska livskraft uttrycker sig i dess skolor och högre utbildningsanstalter. De talrika nationaliteter, som utvandrart till den amerikanska kontinenten, förete en säregen situation. Att upprätta en ny, sig svenska nation är en logisk och praktisk omöjlighet, lika mycket som det vore otänkbart att en invandrade canadensare grunda en andra canadensisk nation i Sverige. Likväl ha svenskarna likt andra invandrare i Förenta staterna förmått upprätta, icke en ny nation men något nationellt, som, försett med deras intellektuella och etiska strävanden, utnyttjat i en storstad grupp svenska eller rättare svensk-amerikanska läroanstalter, vilka skola utvandra evärdliga minnesstolar av hög svensk kultur. De svenska livsyttringarna ha av flera praktiska orsaker varit senare på våra typp upplödda västra prärier än nedanför gränslinjen. Dock torde de, som vänta en mera harmonisk, kraftig och omfattande svenskhet i Canada, ej vara missstagna. Vi skola därför behandla ut för den framtida svenska kulturen i detta vidsträckt framtidsländsk tillgång till problem, läroverksproblemet.

Hur många svenskar äger Canada? Generalassistent D. Bergström, nu på besök i Sverige, säger där ha uträtt, att en 200,000 svenskar finnas här. Han blott medräknade dem, som ha blott 50% svensk blod eller mindre än det. Det tillhör mikroskopet att avgränsa, hurvida en, som har en norsk fader och svensk moder, är norsk eller svensk. Han torde ej vara något besök i Sverige, såsom moder är svensk och fäder är engelsk, tysk, fransk, italiens, grek eller kines, har all den sociala trevnad han behöver, innan han finner sin rätta nationalitet. Faktum är, att de, som ingått åtkenskap utanför den svenska nationaliteten och även den tredje generationen av

Valresultatet uti Manitoba.

Liberalerna taga halva antalet säten uti nästa legislatur. De konservativa förlora.

Hon. T. C. Norris återväljes.

Farmarna och arbetarna vinna flera säten och de senare ersätta nu de konservativa som oppositionsparti.

Oaktat det lugn, som syntes råda förelidit upprörde ganska många kandidater, däremot visande, att intresset var större, än vad man väntat. Då nämligen förliden tisdag den 22 juni inleddes i provinzen av det liberala partiet 48 kandidater, av det konservativa 31, farmare och arbetare 33 samt av de independenta 29. Detta utgjorde sammanlagt 141 kandidater, av vilka endast 53 kunde väljas eller något mindre än en tredjedel.

I Winnipeg nominerades 41 kandidater, av vilka endast 10 kunde vinna säten i legislaturen. Dessa nominera, de kandidater voro ganska jämt fördelade mellan de liberala, de konservativa, arbetarna samt de independenta.

I skrivande stund — tisdags natt — visar det sig, att de liberala erhållit 19 platser, de independenta 8, de konservativa 6, farmarna 6 och arbetarna 5 platser.

Vad Winnipeg beträffar synes nu F. J. Dixon ledad 2,141. Hon. T. C. Norris är näst med 1,039 och Geo. Armstrong 687. Övriga kandidater ha till denna stund erhållit följande röster: Halg 555, Stovel, 476, mrs Ross 430, Ivens 361, Queen 353 samt Thorner 351.

Då man går till landsorten — alltjämt vid samma tid — synes det som om valen utfallit på följande sätt: J. M. Baird i Mountain; arbetare kandidaten Stanbridge i St. Clements; den konservativa Willits i Turtle Mountain; Tanner i Williams; Winkler i Norden och Rhineland; farmaren Fletcher i Killarney; arbetaren Palmer i Dauphin; Dr. Thornton i Delo.

Föreningen Nordens möte.

Föreningen Norden höll här förliden ett talrikt besök möte i Rosenbad i Stockholm. Därvid höll utrikesminister Curzon, riksdagsbeslutet, det innehöll i huvudsak att rådet beklagade förhållandet mellan de tre nordiska länderna, och det värde som legat samarbetet mellan de tre brödrarfolken, ett samarbete, som han önskade skulle få fortbestå. Kriget har lärt dem första varandra sinne. Jag vägar säga, yttrade talaren, att mellan dansk och svensk har förhållandet aldrig varit så gott som under de senaste åren, och det finns handlingar, som emott oss som Danmark gjort i nordens stund, vilka vi aldrig glömma. Och med Norge ha våra förbindelser förändrats starkt. Det som gläder det ena folket ger återlyd hos det andra.

Svenska lärdomsäten i Canada.

För Svenska Canada-Tidningen av Prof. C. H. LAGER.

En folks nationella, intellektuella och etiska livskraft uttrycker sig i dess skolor och högre utbildningsanstalter. De talrika nationaliteter, som utvandrart till den amerikanska kontinenten, förete en säregen situation. Att upprätta en ny, sig svenska nation är en logisk och praktisk omöjlighet, lika mycket som det vore otänkbart att en invandrade canadensare grunda en andra canadensisk nation i Sverige. Likväl ha svenskarna likt andra invandrare i Förenta staterna förmått upprätta, icke en ny nation men något nationellt, som, försett med deras intellektuella och etiska strävanden, utnyttjat i en storstad grupp svenska eller rättare svensk-amerikanska läroanstalter, vilka skola utvandra evärdliga minnesstolar av hög svensk kultur. De svenska livsyttringarna ha av flera praktiska orsaker varit senare på våra typp upplödda västra prärier än nedanför gränslinjen. Dock torde de, som vänta en mera harmonisk, kraftig och omfattande svenskhet i Canada, ej vara missstagna. Vi skola därför behandla ut för den framtida svenska kulturen i detta vidsträckt framtidsländsk tillgång till problem, läroverksproblemet.

En encyklika mot folket.

Påven manar i en nyl utgiven encyklika till kristlig försöring och fred i hela världen under framhållande av att trots krigets upphörande det gamla hatet ännu icke fullt upphört. Alla kyrkans medlemmar och alla människor uppmannas att glömma den gamla bitterheten och i stället bryta ömsesidig kärlek och leva i samförstånd.

Den katolska pressen uppmannas att avbålla sig från all bitterhet i sitt språk i enlighet med den kristna lägen för att de ännu icke belade striden ej åter skola öppnas. Folken bör återupptaga de vänskapliga förbindelserna. Påven konstaterar att en rörelse mot en allmän försöring mellan folken gör sig gällande. Stats- och regeringschefernas ömsesidiga besök bidraga till det goda förhållandet.

Påven förklarar att han icke motsätter sig en ledning i de bestämmelser som med rätta fastställts av hans företrädare efter upphävandet av den

Är "ligan" döfödd?

Nationernas förbund har icke visat sig vara vuxen den första uppgift, som den fick sig förelagd.

EN POMPÖS FARS BLOTT.

Nationernas förbund har fått sig förelagd sin första uppgift — och visat sig ej vara den vuxen. Det är ämningens den allmänna åsikten. Förbundet har visserligen ej direkt känts vid sin svaghet, men den har uppskjutit ärendet till lämpligare tillfälle, vilket betyder ungefär detsamma.

Förbundets första program, som föreföll förbundet högst oögligt, bestod i en värdjan till förbundet från Persien genom sin utrikesminister, prins Firuz, som nu vistas i London, om skydd mot Sorjet-Ryssland, som ej är medlem av förbundet.

Nu uppstod frågan, hur nationernas förbund skulle kunna göra detta. Den värdjan förbundet hade uttryckt och väckte allmän nyfikenhet. Tanken på att inkalla representanter från Persien och Ryssland till rådgivning i syfte att hänsluta saken till skiljedom var utsluttn därigenom att Ryssland skulle vägra. Icke heller kunde förbundet tvinga sovjetregeringen att låta Persien vara i fred. Förbundet har ingen vapenmakt till sitt förfogande. En annan omständighet som varit ägnad att minska förbundets prestige är den att de händer, som tillhört förbundet, såsom till London representanter, vilkas diplomatiska rang och arbetsställning i de flesta fall ej övergår ett legationsråd. Endast England har en representant med ministergrad och det är undervisningsminister Hal Fisher.

Det diplomatiske rådet har ännu ej visat tecken till att vilja avstå sin makt och myndighet åt nationernas förbund och dess råd.

Persiens värdjan kom därför högst oögligt såsom ligans första försök med att ställa till rätta i världen och upprätthålla fred och ordning, som dess uppgift ja är.

I dagarna sammanträdde förbundet i tavelgården i St. James palats i London för att behandla detta ärende. Efter två dagars överläggning tillkännagavs rådet ordförande, Lord Curzon, riksdagsbeslutet, det innehöll i huvudsak att rådet beklagade förhållandet mellan de tre nordiska länderna, och det värde som legat samarbetet mellan de tre brödrarfolken, ett samarbete, som han önskade skulle få fortbestå. Kriget har lärt dem första varandra sinne. Jag vägar säga, yttrade talaren, att mellan dansk och svensk har förhållandet aldrig varit så gott som under de senaste åren, och det finns handlingar, som emott oss som Danmark gjort i nordens stund, vilka vi aldrig glömma. Och med Norge ha våra förbindelser förändrats starkt. Det som gläder det ena folket ger återlyd hos det andra.

Ev. missionsförbundet håller årsmöte.

Svenska evangeliska missionsförbundet höll sitt trettiofjärde årsmöte den 16-20 juni i det vackra Missions-tavernaklet i St. Paul, Minn.

Den 17 juni öppnade ordföranden af försöringarna, P. A. Namrup, mötet med 316 delegater, det största antalet ombud vid något möte i förbundets historia. Fyra församlingar intogs i förbundet.

Hälsningar frambröts från Sverige och Kina. Från Sverige kom Missionsförbundets i Sverige missionssekreterare fil. och teol. kandidat Axel Andersson, som med fru är på besök i Amerika. Från Kina hälsade missionsinnan miss Mable Anderson och missionär Joel Johnson, vilka just anlänt till Amerika.

Rapporterna från förbundets tjänstemän och institutioner voro alla uppmuntrande. Påskoffret för hedonismen inbringade ensamt över \$40,000.

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-

Demokratkonvent uti San Francisco.

Ser ut att bli lika tillkrängd som den republikanska. Bryan i full fart.

Wilson bakslug som vanligt.

Striden under den nationala demokratiska konventionen, som öppnas i måndags i San Francisco, kommer att röra sig om program och ej om män. Trolden komma ej kandidater-na att diskuteras, förrän tvisten om nationernas förbund och den irländska frågan i debatterats. Ett annat strida, apple är från om "vårt" eller "torrt" och Bryan har förklarad, att de till stånd ena plattform, på vilken inget har ju på blivit nominerad. I hans ställe tror man, att senator Glass skall inträda.

Vad kandidaterna beträffar, så komma trolden guvernör Cox samt generaladvokat Palmer att ingå i en liknande tävlan som Wood och Lowden gjorde i Chicago. William G. McAdoo har ju på det bestämdaste av sagt sig att bli nominerad. I hans ställe tror man, att senator Glass skall inträda.

Vad Wilson i närvarande stund tänker, vet man ej. Ötröligt är det ej att han har den fräckheten att söka ämbetet för en tredje gång. Och det är ej utslutet, att han kommer in som en så kallad dark horse genom att först låta de andra slåss om det goda benet och sedan genom ett falskspeleriskt knycka detsamma. Av honom kan man ju vänta vad som häst.

President Wilson förklarade i en intervju att han önskade frågan om Amerikas anslutning till nationernas förbund upptagen av folkomröstning. Den republikanske presidentkandidaten, senator Harding, har antagit utmaningen och återgives med följande uttalande: "Jag är övertygad att det republikanska partiet skall med glädje hälsa ett referendum över frågan om denna republikanska utländska förhållande samt att den republikanska ståndpunkten med bibehållen nationalitet skall övervägande gillas."

Demokratiska nationalkomitténs ordförande, Holmer S. Cummings, har förklarad, att det demokratiska parti-programmet skulle tillstyrka president Wilsons sätt om nationernas förbund. Wm. Jennings Bryan började kampanjen i söndags för att avskafa administrationens kontroll. Ett av de första resultaten därom var den ökade styrkan i den rörelse, som ville ha senator Walsh av Montana till ordförande i resolutionskomittén istället för senator Glass, som är Wilsons val.

Av sin egen skett, man hör det, heter det. Wm. F. Coombs, ordförande i den demokratiska nationella komittén 1912-1913 samt ledare av Wilsons kampanj 1912, yttrade innan han avreste från Chicago till San Francisco: "President Wilson är en autokrat och han har ingen rätt att kalla sig för det demokratiska partiets ledare."

EN BEMÄRKT SVENSK DÖD.

Dr Gustaf Zander, grundläggare av den mekaniska sjukgymnastik som bär hans namn, avled den 10 juni i en ålder av 85 år.

Jonas Gustaf Vilhelm Zander var född i Stockholm den 29 mars 1835, blev 1864 med. lic., 1877 med. hedersdoktor i Uppsala och 1880 docent i medicinsk sjukgymnastik vid Karolinska institutet. Redan 1857 kom han på tanken att använda maskiner för att åstadkomma de mjökelövningar, som äro väsentliga i all gymnastik. Som gymnastiklärare vid sina systerars flickpension i Partille började han år 1862 systematiskt utföra en apperel för mekanisk gymnastik och 1865 öppnade han i Stockholm sitt medicomekaniska institut. I början rönt han starkt motstånd, men snart blev den av honom upfunna metoden känd och använd över hela den civiliserade världen. Under senare delen framgick att behandlingen av ryggradskrökningar. Han har utgivit flera skrifter om mekanisk gymnastik.

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-

Ev. missionsförbundet håller årsmöte.

Svenska evangeliska missionsförbundet höll sitt trettiofjärde årsmöte den 16-20 juni i det vackra Missions-tavernaklet i St. Paul, Minn.

Den 17 juni öppnade ordföranden af försöringarna, P. A. Namrup, mötet med 316 delegater, det största antalet ombud vid något möte i förbundets historia. Fyra församlingar intogs i förbundet.

Hälsningar frambröts från Sverige och Kina. Från Sverige kom Missionsförbundets i Sverige missionssekreterare fil. och teol. kandidat Axel Andersson, som med fru är på besök i Amerika. Från Kina hälsade missionsinnan miss Mable Anderson och missionär Joel Johnson, vilka just anlänt till Amerika.

Rapporterna från förbundets tjänstemän och institutioner voro alla uppmuntrande. Påskoffret för hedonismen inbringade ensamt över \$40,000.

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-

Styrelsevalet utföll sålunda: Ordförande E. G. Hjerpe, Chicago; vice ordf. E. A. Skogsberg, Minneapolis; sek. C. V. Bowman, Chicago; bitr. sek. E. Wallin, Chicago. Till förtroendemän invaldes S. A. Mattson, Minneapolis, och Alexander Pearson, Seattle.

Ett mycket betydelsefullt beslut som missionssekreterare, som ägnar hela sin tid åt i synerhet den yngre mis-